

BAŞINI EVDE UNUTMASIN

Nasreddin Hoca bir sabah erkenden uyanıp , sabah kahvaltısını ettikten sonra pazara çıkmış. Hava çok soğukmuş. Alışveriş yaparken hem çok yorulmuş hem üşümüş. Alışveriş bitince “bir yerde oturup dinlensem hem de ısınsan “ diye düşünmüş. Derken aklına pazarın yakınlarında oturan bir dostu gelmiş.

Bu adam Akşehir’in zenginlerindenmiş. Nasreddin Hoca’nın evine sık sık gelir , ne zaman başı sıkışsa kapısını çalarmış. Hoca’ya “Hocam sen de ne zaman istersen buyur bana gel “ dermiş.Nasreddin Hoca adamın bu sözlerini hatırlayınca “ En iyisi ona gideyim, evi sıcaktır; hem dinlenirim hem de biraz sohbet ederiz diye düşünmüş. Adamın evine doğru yürümeye başlamış.

Eve yaklaşınca adamın pencereden dışarıyı izlediğini görmüş. Oh, neyse ki evde “ diye düşünerek kapıyı çalmış. Kapıyı evin hanımını açmış.Nasreddin Hoca kadına,

-Beyinizi ziyarete geldim , demiş.

Kadın, Hoca’ya biraz beklemesini söylemiş ve kapıyı örterek içeri girmiş.Nasreddin Hoca alışveriş torbaları elinde , soğuktan titreye titreye beklemeye başlamış. Birkaç dakika sonra kadın gelmiş.

-Beyim siz gelmeden az önce dışarı çıkmış. Evde yok , demiş.

Nasreddin hoca adamın kendisini eve kabul etmek istemediğini anlamış. Adamın yaptığı bu ayıba üzülmüş. Kapıdaki kadına ,

-Öyleyse ona söyleyin , bir daha dışarı çıkarken başını pencerede unutmasın , demiş...Sonra da arkasını dönerek hızla oradan uzaklaşmış.